

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Victoria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

*Tu duibus letis aderis, cum læta triumphum
Vox canet, & longas visent capitolia pompas:*

quantum ex multis veterum monumentis innotescit. Illud quoque satis constat, Imperatores triumphum Lauream ad Jovem Capitolinum ferre solitos, atque eam in ejus gremio relinquere. Laureata vero Imperatorum capita in numis passim habentur. Atque hic non incongruum fuerit ea, quæ de Laureto, unde triumphaturi Laureas sibi decerpere consueverant, memoriæ prodita sunt, repetere. Liviam quippe olim post Augusti statim nuptias Vejentanum suum revisisse, ibique tum illi Gallinam albam, quæ ramulum Lauri rostro tenebat, à prætervolante Aquila, quæ illam rapuerat, in gremio demissam, cumque nutrice alitem, pangique ramulum placuisset, tantam pullorum sobolem provenisse, ut Tranquillus ad sua usque tempora villam eam, *Ad Gallinas*, vocitatem attestetur. Tale vero Lauretum fuit, ut triumphaturi Cæsares inde Laureas boni ominis gratia decerperent. Fuitque mors triumphantibus, alias confestim eodem loco pangere. Adeo vero Laurus triumphantium propria fuisse videtur, ut observatum sit in hujusmodi Laureto sub cujusque obitum arborem ab ipso institutam elanguisse. Ex quo etiam prodigii causam intelligas, quod Julii Cæsaris eadem præmonstravit, cum pridie Idus Martias avis Regaliolus cum Laureo ramulo Pompejanæ Curia se inferens, à varii generis volucris ex proximo nemore persequentibus ibidem discerpta est. Novissimo vero Neronis anno, in quo Cæsarem progenies defecit, sylva illa Vejentana radicitus omnis exaruit, & quicquid ibi Gallinarum erat, interiit. Tali portento fuit Alexandro Severo Laurus alia ingens & antiqua, quæ in palatio cujusdam civitatis, à qua proficiscebatur, ad bellum quod contra Germanos paraverat, subito collapsa, mortis itidem ejus indicium habita. Contra non temere boni ominis Lauri folia, quæ circa Pompeji fasces illigata fuerant, cum longo itinere per arida & inculta loca jam exaruisent, eo tempore quo in vico quodam Galatiæ cum Lucullo in colloquium descendit, detracta, & à Lucullianis lictoribus recentia & viridia, quæ penes eos plurima erant, liberaliter suffecta: quod summam gloriæ rerum à Lucullo gestarum ad Pompejum transfurum interpretatum est, ut paulo post subsecutum. Et Romæ lamentabunda Luculli vox audita, *Pompejus res meas in Asia gestas elevaravit.*

PURGAMENTUM. CAP. XVIII.

Statut ait Laureatos milites currum triumphantis sequi solitos, ut quasi purgati à cæde humana intrarent urbem. proindeque suffitionibus omnibus Laurum adhiberi solitam fuisse, vel quod medicamento siccissima sit, vel quod omni tempore vireat, boni ominis causa perpetua Reipublicæ viriditas hinc optabatur.

VICTORIA. CAP. XIX.

Quantum ad aruspiciam pertinet, Laurus victoriam aliquando præmonstravit, ut ea quæ in domo Alexandri Severi jam infantuli nata juxta Persicum arborem, intra unum annum Persicum ipsam incremento mirabili superavit: unde Aruspices futurum prædixere, ut puer is olim Persas evinceret, quod eventu postea comprobatum est: sub eo enim primo Persæ servi apud Romanos fuere. Quare apud Virgilium ex ea desumptum doctrina legas de victore: *Virg. advelat tem. En. lib. 5.*

Notum illud est, solitos esse Imperatores Romanos, re bene gesta literas Lauro revinctas mittere, victoriarum & lætitiæ nuncios, quæ Laureatæ dicebantur, quod in Epistolis ad Atticum & alibi habetur. Hinc Ovidius:

*Non ego villicibus Lauro redimere tabellas,
Nec Veneris media ponere in æde morer.*

Apud Marcellium, ubi de vanitate Constantii loquitur, suorum ducum victorias sibi adsciscens, Laureatas literas missitatas invenies. Quare Plinius xv. Laurus Romanis præcipuè lætitiæ victoriarumque nuncia, additur literis, & militum lanceis, pilisque. Unde legere est in Pompeji gestis, cum is in Arcadia equestre certamen ageret, ludi gratia, advenisse tabellarios ex Ponto, gestantes jaculorum cupides Lauro coronatas: ex quo læta nunciare antequam literas redderent cogniti sunt.

Mithridatem enim sibi mortem conscivisse nunciaturi venerant. Victores Delphis Pythiis certaminibus, ea peculiariter Lauro coronabatur, quæ Delphica nominabatur, cujusmodi genere & triumphantes Romæ: ea enim longe viridior est, maximis baccis, æque ex viridi rubescentibus: unde nonnulli commentati sunt, in quatuor certaminibus præmiis, quæ recensentur ab Archia, per malum grandiores has Pythiæ Laurus baccas intelligi: de quo apud Lucianum videas de pomis in templo Apollinis decerptis.

JURGIOSUS. CAP. XX.

*Bebrycia
Laurum.*

Quod vero jurgiosum notari per Lauri ramum alicujus manu prætentum nonnulli dicunt, Grecorum commentum est, non Aegyptiorum, idque desumptum ex historia. Nam Bebrycia Laurus erat in Amyci portu, à qua ramum quicumque decerpisset, tamdiu fieri jurgia solebant, quoad abjiceretur: quod traditum est ab Apollodoro lib. primo de Pontificis Heroibus. Sed enim particularia hæc inter hieroglyphica locum non habent, quia necesse est, quod rectè sit exprimentum, id universo generi competere, unde ipsa desumitur significatio.

REMEDIIUM. CAP. XXI.

*De Virtutibus Lauri
Dioscorides
lib. 1. cap. 15.
& ibi Mas-
theolus. Ga-
le. l. 6. simp.
medica. &
Plin. l. 15.
Foliorum
Lauri re-
medium.*

Quæ vero de Scipione Laureo memorantur, significare id remedium contra pericula & insidias, quæ à quopiam intententur, ut apud Suidam legitur non ea tantum causa est, quod contra venena pollere Laurus creditur, sed huc faciunt ea omnia, quæ superius recitavimus, ubi tutelam & custodiam per Laurum significari docuimus. Quin & Aesculapii caput Laureum redimitum non alia de causa dicunt, nisi quia ea arbor plurimorum sit remediorum. De medicina vero divinitus revelata, quæ per Lauri ramum aut folium in Columbæ rostro ostenderetur, in Alitis ejus Commentario diximus. Præstant & hordeo condito incolunitatem Lauri folia, si sicca grumis immisceantur aut superne sternantur, diuque à vitio conservant, ut Demagerontis præcepto admonemur, in his quæ à Constantino Cæsare selecta sunt. Quin Romani, ut apud eundem Cæsarem Laurum boni generis plantam sunt appellare soliti: persuasumque habuere, locum, ubi Laurus esset, neque à sacro ullo morbo, neq; à dæmone infestari. Et salutaris ominis gratia folia ipsius à populo Calendis Januarii Magistratibus offerebantur, una cum caricis.

DE CEDRO. CAP. XXII.

*Persius, &
Horat. de
Arte Poet.
Carmina
linenda ce-
dro, ait.
De Cedri
Sivib. Mat-
theolus in
Dioscoridæ
lib. 1. c. 89.*

Ad Palmam & Laurum pro Poëtis, & Cedrum & Myrtum adungere gloriosum est, cum de præstantibus insigne dictum illud proferri soleat, *Et Cedro digna locutus.* Ante alias enim arbores Cedrus æternitatis hieroglyphicum est, quia materia ejus neque putrefcit, neq; cariem patitur. Hinc Arca fœderis ex Cedro tabrefacta est. Et Cedro digna loqui dicuntur illi, qui ea scribunt, quæ nulla temporis injuria sint abolitura.

EXCELLENS. CAP. XXIII.

Libi Divinis in literis excelsioris potentia viros indicat, Ps. 92. *Sicut Cedrus Libani multiplici ablatur.* Et 2. Esa. *Confringet Dominus Cedros Libani,* hoc est, potentiores. De medulla vero Libani ablata à Rege barbaro, pro nobilitate protrita, dictum in Aquilæ Commentario. Sed jam ad Myrtum.

DE MYRTO.

GENIUS ET VOLUPTAS. CAP. XXIV.

*Formosa Ve-
neri myrtus
gratissima. 6
Virg. Ecl. 7.*

Statis quidem exploratum est omnium ferè Foëtarum lætione, Genium & Voluptatem ex Myrto significari. Arbusculam eam omnium delicatissimam ajunt, perpetuo tam virore spectandam, quam foliorum specie, suavissimoque odore præstantem, ut non immerito sit Veneri Deæ omnium delicatissima.